YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

18 päivänä marraskuuta 1999 *

Asiassa C-191/98 P,

Georges Tzoanos, Euroopan yhteisöjen komission entinen virkamies, kotipaikka Ateena (Kreikka), edustajanaan asianajaja E. Boigelot, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto L. Schiltz, 2 rue du Fort Rheinsheim,

valittajana,

jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-74/96, Tzoanos vastaan komissio, 19.3.1998 antaman tuomion (Kok. H. 1998, s. I-A-129 ja II-343) kumoamista,

vastapuolena

Euroopan yhteisöjen komissio, edustajanaan oikeudellinen pääneuvonantaja G. Valsesia, avustajinaan asianajajat D. Waelbroeck ja O. Speltdoorn, Bryssel,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Ç. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: viidennen jaoston puheenjohtaja D. A. O. Edward (esittelevä tuomari), joka hoitaa ensimmäisen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit P. Jann ja M. Wathelet,

julkisasiamies: S. Alber,

kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 9.3.1999 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Tzoanos on yhteisöjen tuomioistuimeen 19.5.1998 toimittamallaan valituksella hakenut muutosta EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan sekä EHTY:n tuomioistuimen perussäännön ja Euratomin tuomioistuimen perussäännön vas-

taavien määräysten nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-74/96, Tzoanos vastaan komissio, 19.3.1998 antamaan tuomioon (Kok. H. 1998, s. I-A-129 ja II-343), jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on hylännyt valittajan kanteen 22.6.1995 tehdystä komission päätöksestä, jolla kantaja pantiin viralta poistamatta vanhuuseläkeoikeutta, sekä valittajan kanteen 19.2.1996 tehdystä komission päätöksestä, jolla nimenomaisesti hylättiin kantajan 21.9.1995 tekemä valitus 22.6.1995 tehdystä päätöksestä.

2 Valituksenalaisesta tuomiosta ilmenee, että Tzoanos on entinen komission A 3 -palkkaluokan virkamies, joka toimi 1.7.1989 lähtien yrityspolitiikan, kaupan, matkailun ja sosiaalitalouden pääosaston (PO XXIII) linjan A yksikön 3, matkailu, päällikkönä (jäljempänä yksikkö XXIII.A.3) (valituksenalaisen tuomion 1 kohta).

3 Vuoden 1993 lopussa varainhoidon valvonnan pääosasto (PO XX) ilmoitti havainneensa ongelmia yksikkö XXIII.A.3:n hallinnossa. Vuoden 1994 alussa Tzoanosin esimiesten tietoon saatettiin Kreikassa heinäkuussa 1993 ilmestynyt lehtiartikkeli, jossa moitittiin Tzoanosta (valituksenalaisen tuomion 2 kohta).

4 Kun nimittävä viranomainen oli tutkinut Tzoanosin toimintaa yksikössä XXIII.A.3, se saattoi 22.12.1994 kurinpitolautakunnan käsiteltäväksi seuraavat viisi Tzoanosiin kohdistettua moitetta:

— "hän on harjoittanut ja harjoittaa luvatta viranhoitoonsa kuulumatonta toimintaa";

— "hän ei ole toiminut pidättymisvelvollisuutensa mukaisesti, koska hänen ilmoittamatta tästä esimiehilleen hänen kotiosoitteensa on ollut sama kuin

ulkopuolisen yrityksen, joka on osallistunut säännöllisesti komission tukemiin tai komission toimesta tuettaviin hankkeisiin, ja koska hän on julkisesti arvostellut turismialan kansallista toimielintä";

— "hän on viranhoitoalallaan komissiossa suorittanut palveluja toimielimen ulkopuolisten henkilöiden tai elinten lukuun, ja nämä palvelut ovat saattaneet vaarantaa hänen riippumattomuutensa hänen toimessaan komissiossa yksikön päällikkönä";

— "hän on valmistellut asiakirjoja toimielimen ulkopuolisille henkilöille tai elimille, ja nämä asiakirjat on tarkoitettu myöhemmin joko komissiolle, jonka etujen vastaisia ne ovat, tai ulkopuolisille kumppaneille sellaisia hankkeita varten, joille on myönnetty yhteisön tukea";

— "hän on toiminut virheellisesti hallinnollisessa menettelyssä ja budjetin ja varainhoidon hallinnoinnissa toimiessaan matkailua käsittelevän yksikön päällikkönä" (valituksenalaisen tuomion 3 ja 10 kohta).

5 Nimittävä viranomainen antoi 5.4.1995 kurinpitolautakunnalle täydentävän kertomuksen (valituksenalaisen tuomion 15 kohta).

6 Kurinpitolautakunta antoi 23.5.1995 yksimielisesti perustellun lausunnon, jolla se suositteli nimittävää viranomaista määräämään Tzoanosille Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (henkilöstösäännöt) 86 artiklan 2 kohdan f alakohdan mukaisen kurinpitoseuraamuksen eli viralta-

panon ilman vanhuuseläkeoikeuden poistamista. Tämä lausunto annettiin tiedoksi Tzoanosille 1.6.1995 (valituksenalaisen tuomion 16 kohta).

7 Tzoanosta kuultiin 12.6.1995 henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 7 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti (valituksenalaisen tuomion 17 kohta).

8 Nimittävä viranomainen päätti 22.6.1995, että se piti perusteltuina viittä moitetta, jotka se oli saattanut kurinpitolautakunnan käsiteltäväksi (ks. tämän tuomion 4 kohta), sillä lautakunnan tavoin se katsoi, että Tzoanosiin kohdistetut moitteet on näytetty toteen kiistattomilla ja kantajan suurelta osin oikeiksi myöntämillä todisteilla, ja se päätti määrätä hänelle 86 artiklan 2 kohdan f alakohdan mukaisen kurinpitoseuraamuksen eli viraltapanon ilman vanhuuseläkeoikeuden alentamista tai poistamista (jäljempänä riidanalainen päätös). Tämä päätös annettiin tiedoksi Tzoanosille 23.6.1995. Päätös tuli voimaan 1.8.1995 (valituksenalaisen tuomion 18 kohta).

9 Tzoanos jätti 21.9.1995 päivätyllä kirjeellä henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaisen valituksen, joka kirjattiin komission pääsihteeristössä 25.9.1995 ja joka hylättiin nimenomaisesti 19.2.1996 tehdyllä päätöksellä (valituksenalaisen tuomion 19 kohta).

10 Tässä tilanteessa Tzoanos nosti 17.5.1996 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon jättämällään kannekirjelmällä kanteen riidanalaisen päätök-

sen kumoamiseksi sekä sen päätöksen kumoamiseksi, jolla nimenomaisesti hylättiin kantajan 21.9.1995 tekemä valitus 22.6.1995 tehdystä päätöksestä.

Valituksenalainen tuomio

11 Valituksenalaisessa tuomiossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tutkii Tzoanosin esittämät kanneperusteet ja hylkää sitten kanteen kokonaisuudessaan.

12 Tarkempien tietojen saamiseksi asian tosiseikoista ja sitä koskevista oikeussäännöistä viitataan valituksenalaiseen tuomioon.

13 Valitus perustuu yhteisön oikeuden rikkomiseen erityisesti seuraavilta osin:

— EY:n tuomioistuimen perussäännön 33 artiklan rikkominen; tämän artiklan mukaan tuomiot perustellaan, ja tätä artiklaa sovelletaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perussäännön 46 artiklan mukaan. Tzoanosin mielestä tuomioita koskeva perusteluvelvollisuus tarkoittaa muun muassa, että perustelut, joihin vedotaan, ovat oikeudellisesti hyväksyttäviä eli riittäviä ja asianmukaisia eivätkä oikeudellisesti tai tosiseikkojen osalta virheellisiä eivätkä ristiriitaisia.

— Henkilöstösääntöjen rikkominen ja erityisesti niiden 12, 13, 14 ja 17 artiklan, 21 artiklan ensimmäisen ja toisen kohdan, 25 artiklan, 87 artiklan toi-

sen kohdan, 88 artiklan viidennen kohdan sekä henkilöstösääntöjen liitteen IX ja erityisesti siinä olevien 1, 2 ja 3 artiklan, 7 artiklan toisen kohdan sekä 11 artiklan rikkominen.

— Yhteisön oikeudessa sovellettavien yleisten oikeusperiaatteiden loukkaaminen, ja näistä periaatteista on mainittava muun muassa seuraavat: puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaate, oikeutta kontradiktoriseen menettelyyn ja puolueettomaan tuomioistuimeen koskeva periaate (Tzoanos vetoaa ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 6 artiklan rikkomiseen), oikeusvarmuuden periaate, vilpittömän mielen suojan periaate, luottamuksensuojan periaate, huolenpitovelvollisuuden periaate ja periaate, jonka mukaan kaikkien hallintotoimien on perustuttava oikeudellisesti hyväksyttäviin perusteisiin, eli niiden on oltava asianmukaisia eivätkä ne saa olla oikeudellisesti ja/tai tosiseikkojen osalta virheellisiä.

14 Tzoanosin väitteet voidaan luokitella kolmeen ryhmään, jotka koskevat

— henkilöstösääntöjen 88 artiklan viidennen kohdan soveltamista

— henkilöstösääntöjen ja erityisesti niiden 21 artiklan soveltamista Tzoanosin taloudellisluontoisiin velvoitteisiin ja

— puolustautumisoikeuksien kunnioittamista muun muassa siltä osin kuin on kyse oikeudesta tutustua asiakirjoihin.

15 Aluksi on tutkittava valittajan henkilöstösääntöjen 88 artiklan viidennen kohdan soveltamista koskevat väitteet, joiden mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuo-

mioistuin ei ole soveltanut tätä määräystä oikein. Ensin on tutkittava, voidaanko kyseistä artiklaa soveltaa tässä asiassa.

16 Henkilöstösääntöjen 88 artiklan ensimmäisessä ja viidennessä kohdassa määrätään seuraavaa:

"Jos nimittävä viranomainen katsoo virkamiehen tehneen vakavan virheen, se voi pidättää hänet virantoimituksesta välittömästi — — .

— —

Jos virkamies joutuu syytteeseen samasta teosta, lopullinen päätös tehdään vasta, kun asiaa käsittelevän tuomioistuimen tuomio asiassa on tullut lainvoimaiseksi."

17 Tämän määräyksen soveltamisen osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tutkii valituksenalaisen tuomion 33 ja 34 kohdassa ensin sen tarkoitusta. Seuraavaksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa tuomion 35 kohdassa, että henkilöstösääntöjen 88 artiklan viidennen kohdan ajatus on se, että kyseessä olevan virkamiehen on toimitettava nimittävälle viranomaiselle tiedot, joiden perusteella se voi arvioida, käsitelläänkö seikkoja, joista virkamiestä moititaan kurinpitomenettelyssä, samanaikaisesti häntä vastaan nostetussa rikosoikeudenkäynnissä. Tämän velvollisuuden täyttääkseen virkamiehen on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan pääsääntöisesti osoitettava, että häntä vastaan on nostettu syyte, vaikka häneen kohdistetaan kurinpitomenettely. Ainoastaan silloin, kun tällainen syyte on nostettu, on nimittäin ensimmäisen

oikeusasteen tuomioistuimen mukaan mahdollista yksilöidä tosiseikat, joihin syyte perustuu, ja verrata näitä kurinpitomenettelyn syynä oleviin tosiseikkoihin ja todeta, ovatko ne samanlaiset.

18 Tzoanosin osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa valituksenalaisen tuomion 36 ja 37 kohdassa, että sille toimitetun asiakirja-aineiston perusteella on selvää, että silloin, kun riidanalainen päätös tehtiin, kantajaa vastaan ei ollut nostettu mitään syytettä.

19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa valituksenalaisen tuomion 38 kohdassa, että siltä osin kuin Tzoanosiin kohdistettiin kyseisenä ajankohtana tutkintamenettely, joka saattoi johtaa syytteen nostamiseen, kantajalle on annettava henkilöstösääntöjen 88 artiklan viidennen kohdan tarkoituksen (ratio legis) mukaisesti mahdollisuus erityisesti näyttää toteen, että hänen asemastaan kurinpitomenettelyssä lopullisesti tehtävällä päätöksellä saatetaan vaikuttaa hänen asemaansa mahdollisista myöhemmin nostettavista sellaisista syytteistä päätettäessä, joihin tutkinta saattaa antaa aihetta.

20 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa valituksenalaisen tuomion 39 kohdassa asiakirja-aineistosta ilmenevän, että Tzoanos ei ole yksilöinyt täsmällisesti seikkoja, joiden voidaan katsoa olevan samat sekä häneen kohdistetussa kurinpitomenettelyssä, jonka seurauksena riidanalainen päätös tehtiin, että rikosoikeudenkäynnissä, jossa häntä syytetään. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 208 kohdassa, että Tzoanos ei ole näyttänyt toteen tällaisten seikkojen olemassaoloa oikeudenkäynnissä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

21 Valituksenalaisesta tuomiosta siis ilmenee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen katsovan, ettei henkilöstösääntöjen 88 artiklan viidettä kohtaa voida soveltaa tässä asiassa kahdesta syystä. Ensinnäkin silloin, kun valituksenalainen päätös tehtiin, Tzoanosta vastaan ei ollut nostettu syytettä. Toiseksi siltä osin

kuin Tzoanos oli viitannut kesken olevaan tutkintaan, hän ei kuitenkaan kurinpitomenettelyssä, jonka seurauksena riidanalainen päätös tehtiin, eikä oikeudenkäynnissä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa yksilöinyt seikkoja, joihin sekä kurinpitomenettely että syytteet perustuisivat.

22 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole tehnyt oikeudellista virhettä katsoessaan, että Tzoanosin asiana oli esittää nimittävälle viranomaiselle ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle tarpeelliset tiedot sellaisen päätelmän tekemiseksi, että häneen kohdistettiin samanaikaisesti samojen seikkojen perusteella sekä kurinpitomenettely että rikosoikeudellinen menettely.

23 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamus, jonka mukaan Tzoanos ei ole esittänyt tältä osin tarpeellisia tietoja, on tosiseikkoja koskeva toteamus, joka kuuluu yksinomaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toimivaltaan ja josta ei voida valittaa valitusmenettelyssä (ks. vastaavasti asia C-283/90 P, Vidrányi v. komissio, tuomio 1.10.1991, Kok. 1991, s. I-4339, 12 kohta ja asia C-53/92 P, Hilti v. komissio, tuomio 2.3.1994, Kok. 1994, s. I-667, 10 kohta).

24 Koska tässä asiassa eivät täyty henkilöstösääntöjen 88 artiklan viidennen kohdan soveltamisen edellytykset, ei ole tarpeen tutkia Tzoanosin muita tätä artiklaa koskevia väitteitä.

25 Toiseksi on tutkittava väitteet, jotka koskevat henkilöstösääntöjen ja erityisesti sen 21 artiklan rikkomista.

26 Ensinnäkin Tzoanos väittää, että koska hän ei hoitanut maksuja, hän ei voi olla vastuussa hankkeen budjetin ja varainhoidon seurannasta. Toiseksi Tzoanos väittää, että valituksenalaisessa tuomiossa on ilmeinen lainvastaisuus. Hän nimittäin väittää, että henkilöstösääntöjen 21 artiklan ensimmäisen kohdan

perusteella hänen voidaan katsoa olevan vastuussa ainoastaan tehtävänsä täsmällisestä suorittamisesta, eikä siihen kuulu millään tavalla hankkeiden varainhoidon valvonta ja seuranta. Tzoanisin mukaan turismiyksikön varojen hallinnoinnissa tapahtuneet laiminlyönnit ovat pääjohtajan asia, eivät hänen asiansa.

27 Näistä väitteistä ensimmäisen osalta on todettava, että valituksenalaisen tuomion 202 ja 203 kohdasta ilmenee selvästi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen katsovan, että vaikka Tzoanos ei muodollisesti hoitanutkaan maksuja, hänellä oli kuitenkin velvollisuus yksikön XXIII.A.3 päällikkönä tarkastaa etukäteen se, että PO XXIII:n päätöksellä myönnettyjä tukia saavien tuensaajien esittämät maksupyynnöt ovat perusteltuja.

28 Kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päättelee, että Tzoanos on vastuussa todetuista laiminlyönneistä riippumatta siitä, hoitiko hän maksuja, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin esittää tosiseikkoja koskevan päätelmän, jota ei voida valvoa valitusmenettelyssä, kuten julkisasiamieskin on todennut ratkaisuehdotuksensa 60 kohdassa.

29 On siis hylättävä Tzoanosin väite, jonka mukaan hän ei voi olla vastuussa, koska hän ei hoida maksuja.

30 On hylättävä myös toinen Tzoanosin esittämä väite, joka koskee henkilöstösääntöjen 21 artiklan soveltamista. Kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tutkinut Tzoanosin tehtävien täsmällisen laajuuden ja rajannut hänelle näistä

tehtävistä aiheutuvan vastuun, se on täysin ottanut huomioon tässä määräyksessä asetetut velvoitteet.

31 Lopuksi on tutkittava Tzoanosin väitteet, jotka koskevat puolustautumisoikeuksien kunnioittamista. Tzoanosin mukaan tuomio pitää kumota, koska sen osalta on sovellettu virheellisesti kontradiktorista periaatetta, asianosaisten prosessuaalista yhdenvertaisuutta koskevaa periaatetta ja perusteluvelvollisuutta koskevaa periaatetta.

32 Valituksenalaisen tuomion 329 kohdasta ilmenee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätelleen, että oikeuskäytännössä vahvistettua asianosaisten prosessuaalisen yhdenvertaisuuden periaatetta on tässä asiassa noudatettu, koska Tzoanos ei ole suullisessa käsittelyssä reagoinut komission väitteisiin, joiden mukaan hänellä oli kurinpitomenettelyn aikana mahdollisuus tutustua asiakirjoihin, jotka kurinpitolautakunnalla oli hallussaan lausuntonsa antamista varten ja jotka nimittävällä viranomaisella oli käytössään riidanalaisen päätöksen antamista varten. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korostaa lisäksi, että Tzoanos on voinut saada tietoonsa huomautusten esittämisen kannalta riittävän ajoissa kaikki tosiseikat, joihin päätös perustui. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa lisäksi, että vaikka olisi tunnustettava, että Tzoanosilla on oikeus tutustua muihinkin kuin niihin asiakirjoihin, jotka hänelle on toimitettu kurinpitomenettelyn aikana, tämän oikeuden käytöllä ei ole vaikutusta toteen näytettyihin seikkoihin, eikä sillä siis osoiteta, että Tzoanosin puolustautumisoikeuksia olisi loukattu.

33 Tzoanos väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on virheellisesti katsonut, että hänellä olisi ollut mahdollisuus tutustua asiakirjoihin, jotka kurinpitolautakunnalla oli lausunnon antamista varten ja jotka nimittävällä viranomaisella oli riidanalaisen päätöksen tekemistä varten. Tzoanos riitauttaa myös ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamuksen, jonka mukaan Tzoanos on voinut saada tietoonsa huomautusten esittämisen kannalta riittävän ajoissa kaikki tosiseikat, joihin päätös perustui.

34 Tältä osin on todettava, että puolustautumisoikeuksien kunnioittamista koskevan yleisen periaatteen mukaan virkamiehellä on oltava mahdollisuus esittää näkemyksensä kaikista asiakirjoista, joihin toimielin aikoo häntä vastaan vedota (ks.

mm. em. asia Vidrányi v. komissio, tuomion 20 kohta). Jos virkamiehelle ei ole annettu tällaista mahdollisuutta, niitä asiakirjoja, joihin hän ei ole saanut tutustua, ei voida ottaa huomioon todistusaineistona. Sillä, että jotkut komission käyttämät asiakirjat suljettaisiin pois todistusaineistosta, olisi kuitenkin merkitystä ainoastaan, jos komission esittämä moite voitaisiin näyttää toteen vain viittaamalla näihin asiakirjoihin (asia 107/82, AEG v. komissio, tuomio 25.10.1983, Kok. 1983, s. 3151, 24—30 kohta).

35 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tämän oikeuskäytännön mukaisesti tutkinut, olisiko se, että vaadittuihin asiakirjoihin ei saanut tutustua, voinut vaikuttaa asian käsittelyn vaiheisiin ja riidanalaisen päätöksen sisältöön Tzoanosin vahingoksi. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päättelee, että oikeuden käyttämisellä tutustua muihinkin kuin kurinpitomenettelyn aikana toimitettuihin asiakirjoihin ei ole ollut vaikutusta toteen näytettyihin seikkoihin, koska nämä seikat ilmenevät selvästi asianosaisten toteamuksista ja niistä asiakirjoista, joihin Tzoanosilla on ollut oikeus tutustua kurinpitomenettelyn aikana. Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa valituksenalaisen tuomion 329 kohdassa, että ne asiakirjat, joihin Tzoanosilla ei ollut oikeutta tutustua, eivät osoita, ettei hän olisi ollut vastuussa turismialalla rahoitettujen hankkeiden budjetin ja varainhoidon seurannasta ja että hänen esimiehensä olisivat muuttaneet valtuuksiaan hänen tietämättään. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo myös, ettei kantaja voi päätellä minkään sellaisen asiakirjan perusteella, jonka komissio on esittänyt vastauksena ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjallisiin kysymyksiin, etteikö kantaja olisi tosiasiallisesti harjoittanut kyseessä olevien hankkeiden budjetin ja varainhoidon seurantaa.

36 Tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätelmät ovat tosiseikkoja koskevia arviointeja, joista ei voida valittaa valitusmenettelyssä. Koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on käsitellyt asiaa yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti, valittajan tätä koskevat väitteet on hylättävä.

37 Seuraavaksi on tutkittava Tzoanosin valituksenalaisen tuomion 266, 277 ja 298 kohdasta esittämät väitteet. Tzoanosin mukaan asiakirja-aineistosta ilmenee, että IFTO-, IERAD- ja BDG-hankkeiden osalta nimittävä viranomainen ei ollut

maininnut mitään täsmällistä moitetta ja että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli itse katsonut voivansa muotoilla Tzoanosia koskevat moitteet. Tzoanosin mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei siis ole täyttänyt puolueettomana pysyttäytymistä koskevaa velvoitettaan.

38 Tzoanos väitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, että näiden hankkeiden osalta häneen kohdistettuja moitteita ei ole mainittu riidanalaisessa päätöksessä, joten riidanalainen päätös on puutteellisesti perusteltu ja se pitää siis kumota. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkää tämän väitteen.

39 Tzoanosin valitusperusteen tämä osa koskee sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on etsinyt PO XX:n kertomuksista tietoja paikatakseen riidanalaisen päätöksen perustelujen puutteellisuutta. On siis tarkasteltava sitä, millä perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkää Tzoanosin väitteet.

40 Valituksenalaisesta tuomiosta ilmenee, että Tzoanosin moitteiden takia ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tutkii riidanalaisen päätöksen tarkastellakseen yksittäisiä moitteita, jotka Tzoanosiin kohdistettiin kyseessä olevissa riidanalaisen päätöksen perustelukappaleissa.

41 IFTO-, IERAD- sekä BDG-hankkeiden osalta, joihin viitataan vastaavasti valituksenalaisen tuomion 265, 277 ja 297 kohdassa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin viittaa ensin riidanalaiseen päätökseen. Koska tässä päätöksessä ei ollut lisätietoja, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on päättänyt tutkia PO XX:n yksityiskohtaisen kertomuksen, johon riidanalaisessa päätöksessä viitataan.

42 Sekä IFTO- että BDG-hankkeen osalta (ks. vastaavasti valituksenalaisen tuomion 266 ja 298 kohta) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on löytänyt kaksi juuri Tzoanosia koskevaa moitetta.

43 IERAD-hankkeen osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo yksityiskohtaisesta kertomuksesta ilmenevän, että kreikkalaisten osallisuutta hankkeeseen koskevassa luvussa mainituista sääntöjenvastaisuuksista voidaan moittia juuri Tzoanosia, vaikka häntä ei sinänsä mainitakaan. Seuraavaksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että kun otetaan huomioon kertomuksesta ilmenevät täsmennykset, valituksen hylkäämistä koskevan nimenomaisen päätöksen sisältö sekä Tzoanosin vastineissaan ilmaisemat käsitykset, häntä vastaan voidaan esittää neljä moitetta.

44 Valituksenalaisen tuomion 280 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa lisäksi, että riidanalaisen päätöksen 27 perustelukappaleessa mainittiin IERAD-hanke ja viitattiin tältä osin sitä koskevaan PO XX:n yksityiskohtaiseen kertomukseen, joka oli annettu tiedoksi Tzoanosille. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin viittaa tämän päätöksen 28 perustelukappaleeseen ja toteaa, että tässä perustelukappaleessa, joka on sanamuodoltaan yleinen, täsmennetään edellisessä perustelukappaleessa mainittujen hankkeiden osalta todetut sääntöjenvastaisuudet. Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että komissio oli täsmentänyt IERAD:ta koskevat moitteet päätöksessään, jolla valitus nimenomaisesti hylättiin.

45 On siis selvää, että toisin kuin Tzoanos väittää, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ainoastaan tutkinut sille esitetyt väitteet eikä ole korvannut omalla harkinnallaan komission harkintaa, ja kaikki Tzoanosiin kohdistetut, hyväksytyt väitteet oli jo mainittu kertomuksissa, joihin riidanalaisessa päätöksessä nimenomaisesti viitataan.

46 Tzoanosin väitteet eivät siis ole tältä osin perusteltuja.

47 Tässä tilanteessa edellä esitetystä seuraa, että valitus on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

48 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota sovelletaan 118 artiklan nojalla muutoksenhakumenettelyyn, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Komissio on vaatinut, että Tzoanes velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Koska Tzoanes on hävinnyt asian, hänet on velvoitettava korvaamaan tässä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Valitus hylätään.

2) Tzoanos velvoitetaan korvaamaan tässä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Edward Jann Wathelet

Julistettiin Luxemburgissa 18 päivänä marraskuuta 1999.

R. Grass

kirjaaja

L. Sevón

ensimmäisen jaoston puheenjohtaja